

NIGHTTIME

קינות

SPECIAL PRAYERS FOR THE 9TH OF AV

©Copyright 2012 by Rabbi Mayer Birnbaum

All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any form, including photocopying or scanning, even for personal use, without written permission from the copyright holder

Please address any comments or corrections to the author:
Rabbi Mayer Birnbaum
79 Reid Ave.
Passaic, NJ 07055
973-778-8536

Contents

Eichah	4
Kinnah 1	8
Kinnah 2	12
Kinnah 3	14
Kinnah 4	16
Kinnah 5	19

א איכה | יִשְׁבֶּה בְּדָד הַעִיר רַבְתִּי עִם הַיְתָה פְּאַלְמִנָה רַבְתִּי בְּגוֹלִים שְׁרָתִי בְּמִדְיָנוֹת הַיְתָה
לְמֹס: ב בָּלוּ תִבְכֶּה בְּלִילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחְלֹה אֵין-לָהּ מִנְחָם מִכָּל-אַהֲבֵיהָ כָּל-רַעֲיָהּ
בְּגָדוֹ זֶה הָיוּ לָהּ לְאִיבִים: ג גְּלַתָּה הַיְתָה מֵעֲנִי וּמְרִב עֲבֹדָה הִיא יִשְׁבֶּה בְּגוֹלִים לֹא
מִצָּאָה מָנוּחַ כָּל-דְּפִיָּה הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמְצָרִים: ד דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבִלוֹת מִבְּלִי בָּאֵי מוֹעֵד
כָּל-שַׁעֲרֶיהָ שׁוֹמְמִין כְּהִנֵּה נֶאֱנָחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נוֹגֹת וְהִיא מֵר-לָהּ: ה הָיוּ צָרִיהָ לְרֹאשׁ
אִיבֶיהָ שָׁלוֹ כִּי-הִזְוָה הוֹגָה עַל רַב-פְּשָׁעֶיהָ עוֹלָלֶיהָ הִלְכוּ שָׁבִי לִפְנֵי-צָר: ו וַיֵּצֵא מֶר-
בַּת [מִבַּת] צִיּוֹן כָּל-הַדְּרָה הָיוּ שְׂרִיָּה פְּאִילִים לֹא-מִצָּאוּ מִרְעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא-כֹחַ לִפְנֵי
רוֹדְף: ז זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יְמֵי עֲנִיָּה וּמְרוֹדֶיהָ כֹּל מַחְמַדֶּיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִימֵי קֶדֶם בְּנִפְל
עֲמָה בְּד-צָר וְאֵין עוֹזֵר לָהּ רְאוּהָ צָרִים שָׁחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתָּהּ: ח חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם
עַל-כֵּן לִנְיַתָּה הַיְתָה כָּל-מַכְבְּדֶיהָ הַזִּילוּהָ כִּי-רָאוּ עֲרוֹתָה גַם-הִיא נֶאֱנָחָה וַתֵּשֶׁב אַחֲרֶיהָ:
ט טַמְאָתָה בְּשׂוֹלֶיהָ לֹא זָכְרָה אַחֲרֵיתָה וַתִּרְדּוּ פְּלָאִים אֵין מִנְחָם לָהּ רְאֵה הַזֶּה אֶת-עֲנִי
כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב: י יָדוּ פֶרֶשׁ צָר עַל כָּל-מַחְמַדֶּיהָ כִּי-רָאָתָה גוֹלִים בָּאוּ מִקְדָּשָׁה אֲשֶׁר
צִוִּיתָה לֹא-יָבֹאוּ בִקְהַל לָךְ: יא כָּל-עֲמָה נֶאֱנָחִים מִבְּקָשִׁים לְחַס וַתָּנוּ מַחְמוּדֵיהֶם
[מַחְמַדֵּיהֶם] בְּאֶכֶל לְהַשִּׁיב נַפְשׁ רְאֵה הַזֶּה וְהַבִּיטָה כִּי הֵיטִי זוֹלָלָה: יב לֹא אֵלֶיכֶם
כָּל-עֲבָרֵי דָרְךָ הִבִּיטוּ וְרָאוּ אִם-יֵשׁ מִכְּאוֹב כְּמִכְּאֹבִי אֲשֶׁר עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הוֹגָה הַזֶּה
בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ: יג מִמְרוֹם שְׁלַח-אֵשׁ בְּעֲצָמַי וַיִּרְדְּנָה פֶרֶשׁ רִשְׁת לְרַגְלֵי הַשִּׁיבְנִי
אַחֲרוֹר וַתִּנְנֵל שְׁמֵמָה כָּל-הַיּוֹם דְּנָה: יד נִשְׁקַד עַל פְּשָׁעֵי בְּגָדוֹ שִׁתְּרָנוּ עָלוּ עַל-צִוּאַרְי
הַכְּשִׁיל כַּחַי וַתִּנְנֵל אֲדָנִי בִידֵי לֹא-אוּכַל קוֹם: טו סִפָּה כָּל-אַבְיָרִי | אֲדָנִי בְּקִרְבִּי קָרָא
עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחוּרֵי גַת דְּרָךְ אֲדָנִי לְבַתּוֹלֵת בַּת-יְהוּדָה: טז עַל-אַלְהָה | אֲנִי בּוֹכִיָּה
עֲנִי | עֲנִי נִרְדָּה מַיִם כִּי-דַחַק מִמֶּנִּי מִנְחָם מִשִּׁיב נַפְשִׁי הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֵר אוֹיֵב:
יז פֶּרֶשָׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין מִנְחָם לָהּ צִוָּה הַזֶּה לְעֵקֵב סִבִּיבֵי צִוָּה הַיְתָה יְרוּשָׁלַם לִנְיַתָּה
בִּינֵיהֶם: יח צִדִּיק הוּא הַזֶּה כִּי פִּיחוּ מְרִיתִי שְׁמֵעוּ-נָא כָּל-עַמִּים [הַעַמִּים] וְרָאוּ
מִכְּאֹבִי בְּתוֹלְתֵי וּבַחוּרֵי הִלְכוּ בְּשָׁבִי: יט קְרָאתִי לְמֵאֲהָבֵי הַמָּה רַמּוֹנֵי כְּהֵנִי וְזִקְנֵי
בְּעִיר גּוֹעוּ כִּי-בִקְשׁוּ אֶכֶל לָמוּ וַיִּשִׁיבוּ אֶת-נַפְשָׁם: כ רְאֵה הַזֶּה כִּי-צָר-לִי מֵעִי
חֲמַרְמָרוּ נִהַפְּד לְבִי בְּקִרְבִּי כִּי מָרוּ מְרִיתִי מוּחוֹץ שִׁכְלָה-חֲרָב בְּבַיִת כְּמוֹת: כא שְׁמֵעוּ
כִּי נֶאֱנָחָה אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי כָּל-אִיבֵי שְׁמֵעוּ רַעֲתִי שְׁשׂוּ כִּי אֲתָה עֲשִׂית הַבְּאֵת
יוֹם-קְרָאתָ וַיְהִיו כְּמוֹנֵי: כב תְּבֹא כָּל-רַעְתֶּם לִפְנֵי וְעוֹלָל לָמוּ פֶּאֲשֶׁר עוֹלָלָת לִי עַל
כָּל-פְּשָׁעֵי כִּי-רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דוּי:

פרק ב

א איכה | יַעֲיֵב בְּאֶפְסוֹ | אֲדָנִי אֶת-בַּת-צִיּוֹן הַשְׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תַּפְּאָרַת יִשְׂרָאֵל וְלֹא-זָכַר
הַדָּם-דְּרַגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ: ב בַּלַּע אֲדָנִי לֹא [וְלֹא] חָמַל אֶת כָּל-נְאוֹת יַעֲקֹב הַרְס
בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצָרֵי בַת-יְהוּדָה הִגִּיעַ לְאֶרֶץ חִלָּל מַמְלָכָה וְשָׁרִיָּה: ג גִּדַּע בְּחֲרֵי-אָף כֹּל
קָרוּ יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֲרוֹר יְמִינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בְּעֵקֵב פֶּאֲשׁ לְהַבִּיחַ אֶכְלָה סִבִּיב:
ד דְּרָךְ קִשְׁרוֹ כְּאוֹיֵב נָצַב יְמִינוֹ כְּצָר וְהִהָרַג כֹּל מַחְמַדֵּי-עֵין בְּאֵהֶל בַּת-צִיּוֹן שִׁפְדָּ פֶּאֲשׁ
חֲמוֹת: ה הִלָּה אֲדָנִי | כְּאוֹיֵב בַּלַּע יִשְׂרָאֵל בַּלַּע כָּל-אַרְמוֹנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרֵיו וַיִּרְב
בְּבַת-יְהוּדָה תִּאֲנֶה וְאֲנִיָּה: ו וַיַּחְמַס כְּגוֹן שָׁכוּ שַׁחַת מוֹעֵדוֹ שִׁפְחַ הַזֶּה | בְּצִיּוֹן מוֹעֵד
וְשִׁבְת וַיִּנְאָץ בְּעַם-אַפּוֹ מִלֶּךְ וַיִּכְהוּ: ז זָנַח אֲדָנִי | מִזְבְּחוֹ נֶאֱרַ מִקְדָּשׁוֹ הַסְּגִיר

בְּדֹאוֹלֵב חוֹמַת אֲרַמְנוּתֶיהָ קוֹל נָתַנּוּ בְּבֵית־יְהוָה פְּיוֹם מוֹעֵד: ח חֶשֶׁב יְהוָה |
 לְהִשְׁחִית חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן נָטָה לָּו לֹא־הֵשִׁיב יָדוֹ מִבַּלְעַ וַיִּאֲבֹל־חַל וְחוֹמָה יַחֲדוּ אִמְלָלוּ:
 ט טַבְעוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ אֲבָד וּשְׁבַר בְּרִיחֶיהָ מִלְכָּה וְשָׂרִיָּה בְּגוֹיִם אֵין תּוֹרָה גַם־נְבִיאֶיהָ
 לֹא־מָצְאוּ חַיּוֹן מִיְהוָה: י יִשְׁבּוּ לְאֶרֶץ יְדָמוּ זָקְנֵי בַת־צִיּוֹן הַעֲלוּ עֹפֶר עַל־רֹאשֵׁם חֲתָרוּ
 שָׂקִים הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֹאשׁוֹן בְּתוֹלֵת יְרוּשָׁלַם: יא יֵאָלוּ בְּדַמְעוֹת עֵינַי חֲמַרְמָרוּ מַעֲי
 נִשְׁפָּךְ לְאֶרֶץ כְּבֹדִי עַל־שָׁבַר בַּת־עַמִּי בַעֲטָף עוֹלָל וַיּוֹזֵק בְּרַחֲבוֹת קִרְיָה: יב לֹא־מַתֵּם
 לְאִמְרוֹ אֵיךְ דָּגַן וַיִּין בְּהִתְעַטֵּפֶם פְּחָלָל בְּרַחֲבוֹת עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל־חִיק אַמְתֵּם:
 יג מִה־אֲעִידֶךָ מִה־אֲדַמָּה־לְךָ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מִה־אֲשׁוּה־לְךָ וְאֲנַחֲמֶךָ בְּתוֹלֵת בַּת־צִיּוֹן
 כִּי־גָדוֹל פִּיִּם שָׁבַרְךָ מִי יִרְפָּא־לְךָ: יד נְבִיאֶיךָ חַיּוֹ לְךָ שְׁוֹא וְתִפֹּל וְלֹא־גָלוּ עַל־עוֹנֶךָ
 לְהַעֲשִׂיב שְׁבִיתֶךָ [שְׁבוּתֶךָ] וַיַּחֲזוּ לְךָ מִשְׁאוֹת שְׁוֹא וּמַדּוּחִים: טו סִפְקוּ עֲלֶיךָ כְּפִיִּם
 כְּלַעֲבְרֵי דָרְךָ שָׁרְקוּ וַיַּנְעוּ רֹאשֵׁם עַל־בַּת יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הָעִיר שֶׁאִמְרוּ לְכִילַת יְפִי
 מְשׁוֹשׁ לְכַל־הָאָרֶץ: טז פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיהֶם כַּל־אוֹיְבֶיךָ שָׁרְקוּ וַיַּחֲרִקוּ־שׁוֹן אֶמְרוּ בְּלַעְנוּ
 אֶךְ זֶה הַיּוֹם שְׁקוּיִנְהוּ מִצְּאֵנָה רֹאִינוּ: יז עֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם בַּצַּע אֶמְרָתוֹ אֲשֶׁר צָוָה
 מִימֵי־קֹדֶם הַרְס וְלֹא חִמַּל וַיִּשְׁמַח עֲלֶיךָ אוֹלֵב הַרִים קָרוּ צָרֶךָ: יח צַעַק לִבִּם
 אֶל־אֲדֹנָי חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן הוֹרִידִי כַּחַל דְּמַעַה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶל־תִּתְנֵי פּוֹגַת לְךָ אֶל־תִּדְם
 בַּת־עֵינֶךָ: יט קוֹמִי | רִנֵּי בְלִיל [בְּלִילָה] לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת שִׁפְכִי כַּמִּים לְבָדָךְ כִּכֹּחַ פִּנֵּי
 אֲדֹנָי שְׁאֵי אֲלֵנוּ כְּפִיךָ עַל־לִפְטָשׁ עוֹלְלֶיךָ הַעֲטוּפִים בְּרָעַב בְּרֹאשׁ כַּל־חוֹצוֹת: כ רֹאֵה
 יְהוָה וְחִבִּטָּה לְמִי עוֹלְלָתָ כֹּה אִם־תִּאֲכַלְנָה נְשִׁים פְּרִים עֲלִלֵי טַפְחִים אִם־יִהְרַג
 בְּמַקְדָּשׁ אֲדֹנָי כְּתוֹ וַנְּבִיאִ: כא שִׁכְבוּ לְאֶרֶץ חוֹצוֹת נַעַר וְזָקֵן בְּתוֹלְתֵי וּבְחוּרֵי נַפְלוּ
 בְּחֶרֶב הַרְגַת בְּיוֹם אֶפְדָּ טַבַּחַת לֹא חֲמַלְתָּ: כב תִּקְרָא לְיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי מַסְבִּיב וְלֹא
 הִנֵּה בְּיוֹם אֶף־יְהוָה פְּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר־טַפַּחְתִּי וְרִבִּיתִי אִיבִי כָל־ם:

פרק ג

א אֲנִי הַגִּבֹּר רִאֵה עֵינִי בְּשַׁבָּט עֲבָרְתוֹ: ב אוֹתֵי נִהַג וַיִּלְךְ חֶשֶׁד וְלֹא־אֹר: ג אֶךְ בֵּי יָשֵׁב
 נִהַפֶּךָ יָדוֹ כַּל־הַיּוֹם: ד בָּלָה בְּשָׂרִי וְעוֹדֵי שִׁבְרַ עֲצֻמוֹתַי הַ בְּנָה עָלַי וַיִּקְרַח רֹאשׁ וַתִּלְאַה:
 ו בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם: ז גָּדַר בְּעַדֵי וְלֹא אֲצַא הַכְּבִיד נַחֲשָׁתִי: ח גַּם כִּי
 אֲצַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלֹתַי: ט גָּדַר דָּרְכִי בְּגִזִּית נְתִיבַתִּי עוֹה: י דָּב אֲרַב הוּא לִי
 אֲרִיָּה [אֲרִי] בְּמַסְתְּרִים: יא דָּרְכֵי סוֹרֵר וַיִּפְשַׁחֲנִי שְׁמַנִּי שָׁמֵם: יב דָּרְךָ קִשְׁתוֹ וַיַּצִּיבֵנִי
 כַּמַּטְרָא לַחַץ: יג הִבִּיא בְּכִלּוֹתַי בְּנֵי אֲשַׁפְתּוּ: יד הֵייתִי שְׁחָק לְכָל־עַמִּי נְגִינְתֵם
 כַּל־הַיּוֹם: טו הִשְׁבִּיעֵנִי בְּמַרְזִים הַרְנוֹנֵי לַעֲנָה: טז וַיַּגְרֵס בַּחֲצָף שְׁנֵי הַכְּפִישֵׁנִי בְּאֶפְרָ:
 יז וַתִּנְחַן מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי נְשִׁיתִי טוֹבָה: יח וְאָמַר אֲבָד נֶחְלִי וַתּוֹחַלְתִּי מִיְהוָה:
 יט זָכַר־עֵנִי וּמַרְדֵי לַעֲנָה וְרֹאשׁ: כ זָכֹר תִּזְכֹּר וַתִּשְׁיַח [וַתִּשְׁוַח] עָלַי נַפְשִׁי: כא זֹאת
 אֲשִׁיב אֶל־לִבִּי עַל־כֵּן אוֹחִיל: כב חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא־תִמְנּוּ כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמָיו:
 כג חֲדָשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה אֲמוּנָתֶךָ: כד חֲלָקֵי יְהוָה אֲמַרְהָ נַפְשִׁי עַל־כֵּן אוֹחִיל לִי:
 כה טוֹב יְהוָה לִקְוֹ לַנֶּפֶשׁ תִּדְרֹשְׁנָה: כו טוֹב וַיַּחֲלֵל וְדוּמָם לְתַשְׁמַעַת יְהוָה: כז טוֹב לַגִּבֹּר
 כִּי־יִשָּׂא עַל בְּנוֹעָרָיו: כח יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדָּם כִּי נָטַל עָלָיו: כט יַתָּן בְּעֹפֶר פִּיהוּ אוֹלֵי יָשׁ
 תִּקְוָה: ל יַתָּן לְמַכְהוּ לַחֵי יִשְׁבַּע בְּחַרְפָּה: לא כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי: לב כִּי
 אִם־הוֹגָה וְרַחַם כָּרַב חֲסִדוֹ [חֲסִדָיו]: לג כִּי לֹא עֲנָה מִלּוֹ וַיַּנֵּה בְּנֵי־אִישׁ: לד לְדַבָּא
 תַּחַת רַגְלָיו כָּל אֲסִירֵי אֶרֶץ: לה לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט־גִּבֹּר נַגֵּד פִּנֵּי עֲלִיוֹן: לו לַעֲוֹת אָדָם בְּרִיבּוֹ

אֲדַנִּי לֹא רָאָה: לוֹ מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדַנִּי לֹא צָוָה: לֹחַ מִפִּי עָלִיוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת
וְהַטּוֹב: לֹט מִה־יִתְאוּנוֹ אָדָם חִי גִבֹר עַל־חַטָּאוֹ [חַטָּאִיו]: מִנַּחֲפֵשֶׁה דְרָלִינוּ וְנַחֲקָרָה
וְנִשְׁבַּח עַד־יְהוָה: מֵא נִשְׂא לִבְבָנוּ אֶל־כַּפָּיִם אֶל־אֵל בְּשִׂמְיִם: מִב נַחְנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ
אֶתְּהָ לֹא סִלַּחְתָּ: מִג סִפְתָּה בְּאִף וַתִּרְדְּפוּנוּ הַרְגַתְּ לֹא חִמַּלְתָּ: מִד סִפּוֹתֶהּ בַּעֲנֹן לָךְ
מִעֲבוֹר תִּפְלָה: מִה סָחִי וּמְאוֹס תִּשְׁמַנּוּ בְקִרְב הָעַמִּים: מו פָּצוּ עֲלֵינוּ פִיֵּיהֶם
כֹּל־אִיְבָנוּ: מִז פָּחַד וּפְחַת הָיָה לָנוּ הַשְּׂאֵת וְהַשְּׁבַר: מִח פִּלְגֵי־מַיִם תִּרְדַּע עֵינַי עַל־שֶׁבֶר
בַּת־עַמִּי: מִט עֵינַי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת: נ עַד־יִשְׁקִיף וְיָרָא יְהוָה מִשְׂמַיִם:
נֹא עֵינַי עוֹלָלָה לִנְפֹשֵׁי מִכָּל בְּנוֹת עֵירִי: נב צוֹד צְדוֹנִי כַצַּפּוֹר אִיְבֵי חֲנָם: נג צָמְתוּ בְבוֹר
חַיִּי וַיִּדּוּ־אֲבָו בִּי: נד צַפּו־מַיִם עַל־רֹאשִׁי אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי: נה קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מְבוֹר
תַּחֲתוֹתַי: נו קוֹלִי שִׁמְעַתְּ אֶל־תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעֲתַי: נז קִרְבַּתְּ בָּיִם אֶקְרָאֲךָ
אֲמַרְתָּ אֶל־תִּירָא: נח רִבְתָּ אֲדַנִּי רִיבֵי נִפְשֵׁי גְאֻלַּתְּ חַיִּי: נט רָאִיתָה יְהוָה עֲנֹתַי
שִׁפְטָה מִשְׁפָּטִי: ס רָאִיתָה כֹּל־מִקְרָמְתְּם כֹּל־מִחֻשְׁבֹּתֶם לִי: סא שִׁמְעַתְּ חֻרְפֹּתַי יְהוָה
כֹּל־מִחֻשְׁבֹּתֶם עָלַי: סב שִׁפְתַי קָמְלִי וְהִגִּיוֹנִם עָלַי כֹּל־הַיּוֹם: סג שִׁבְתֶּם וְקִימְתֶם הַבִּיטָה
אֲנִי מִנְּגִינְתֶם: סד תִּשְׁלִיב לְהֵם גְּמוּל יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: סה תִתֵּן לְהֵם מְגַנַּת־לֵב
וְתִאֲלַתֵּךְ לְהֵם: סו תִּרְדֹּף בְּאִף וְתִשְׁמַדֵּם מִתַּחַת שָׁמַי יְהוָה:

פרק ד

א אֵיכָה יוֹעַם זָהָב יִשְׁנָא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֶנָה אֲבִי־קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כֹּל־חִוּצוֹת:
ב בָּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז אֵיכָה נַחֲשָׁבוּ לִנְבִלֵי־חֵרֶשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר:
ג גַּם־תִּנְיֹן [תִּנְיִים] חֲלָצוּ שֹׁד הֵינִיקוּ גוּרֵיהֶן בַּת־עַמִּי לְאֶכְזֹר כִּי עֵינִים [כְּיַעֲנִים] בַּמִּדְבָּר:
ד דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חִבּוֹ בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׂאֵלוּ לְהֵם פֶּרֶשׁ אֵין לְהֵם: ה הָאֶכְלִים
לְמַעַדְנָיִם נִשְׁמּוּ בַחִוּצוֹת הָאֲמִנִים עָלַי תוֹלַע חֲבָקוּ אֲשַׁפְּתוֹת: ו וַיִּגְדַּל עֵינֹן בַּת־עַמִּי
מִחַטָּאת סֹדֶם הַהַפּוּכָה כְּמוֹ דָּגַע וְלֹא־תָלוּ בָּהּ יְדֵים: ז זָכּוּ נְזִירֵיהָ מִשְׁלַג צָחוּ מִחֻלָּב
אֲדָמוּ עֲצָם מִפְּנִילִים סִפִּיר גִּזְרָתָם: ח חִשְׁדָּ מִשְׁחוֹר תִּאָרֶם לֹא נִכְרוּ בַחִוּצוֹת צָפַד
עוֹרָם עַל־עַצְמָם יָבֵשׁ הָיָה כַעֲרֵי: ט טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי־חֵרֶב מִחֻלָּלֵי רַעֲב שֶׁהֵם לְזוּבוּ
מִדְקָרִים מִתְנוּבַת שְׂדֵי: י יְדֵי נָשִׁים רַחֲמַנִיּוֹת בְּשָׁלוּ וַלְדִיהֶן הָיוּ לְבוֹרוֹת לָמוּ בְשֶׁבֶר
בַּת־עַמִּי: יא כָּלָה יְהוָה אֶת־חַמְתּוֹ שִׁפְדָּ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצַּת־אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוּד־תִּיָּה:
יב לֹא הָאֲמִינוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל [כָּל] יֹשְׁבֵי תַבַּל כִּי גְבֹא צָר וְאוֹלָב בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם:
יג מִחַטָּאת נְבִיאֵיהָ עוֹנוֹת כְּהִנֵּיָה הַשִּׁפְכִים בְּקִרְבָּה יָם צְדִיקִים: יד נַעֲו עוֹרִים
בַחִוּצוֹת נִגְאָלוּ בַדָּם בְּלֹא יוֹכְלוּ יַגְעוּ בִלְבָשִׁיהֶם: טו סוֹרוּ טִמְאָ קְרָאוּ לָמוּ סוֹרוּ
סוֹרוּ אֶל־תִּלְעוּ כִּי נָצוּ גַם־נָעוּ אֲמָרוּ בְּגוֹלָם לֹא יוֹסִיפוּ לְגוֹר: טז פָּנֵי יְהוָה חֲלָקֶם לֹא
יוֹסִיף לְהַבִּיטֶם פָּנֵי כְהֵנִים לֹא נִשְׂאוּ זִקְנִים [זוֹקְנִים] לֹא חֲנּוּ: יז עוֹדִינָה [עוֹדִינוּ]
תִּכְלִינָה עֵינֵינוּ אֶל־עֲזָרְתֶנוּ הִבַּל בְּצַפְיָתֵנוּ צַפִּינוּ אֶל־גּוֹי לֹא יוֹשַׁע: יח צָדוּ צַעֲדֵינוּ
מִלְכַת בְּרַחֲבֵיתֵנוּ קִרְב קִצֵּינוּ מִלְאוּ יְמֵינוּ כִּי־בָא קִצֵּינוּ: יט קָלִים הָיוּ רִדְפֵינוּ מִנְּשָׂרֵי
שָׁמַיִם עַל־הַהָרִים דָּלְקָנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ: כ רֹחַ אֲפִינוּ מִשִּׁיחַ יְהוָה נִלְכַּד
בְּשַׁחֲתוֹתֶם אֲשֶׁר אֲמָרְנוּ בְּצִלוֹ נַחִיָּה בְּגוֹיִם: כא שִׁישֵׁי וְשִׁמְחִל בַּת־אָדָם יוֹשְׁבַתִי
[יוֹשְׁבַת] בְּאֶרֶץ עוֹץ גַּם־עֲלֶיךָ תַעֲבֹר־כּוֹס תִּשְׁכַּרְי וְתִתַּעֲרִי: כב תַּס־עוֹנֶךָ בַּת־צִיּוֹן לֹא
יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ פִּקֹּד עוֹנֶךָ בַּת־אָדָם גְּלָה עַל־חַטָּאתֶיךָ:

פרק ה

א זכר יהוה מה־היה לנו הביט [הביטה] וראה את־חרפתנו: ב נחלתנו נהפכה לזרים
בתינו לנכרים: ג יתומים היינו אין [ואין] אב אמותינו פאלמנות: ד מימינו בכסף שתינו
עצינו במחיר יבא: ה על צוארנו נרדפנו וגענו לא [ולא] הונח־לנו: ו מצרים נתנו וד
אשור לשבוע לחם: ז אבתינו חטאו אינם [ואינם] אנחנו [ואנחנו] עונתיהם סבלנו:
ח עבדים משלו לנו פרק אין מידם: ט בנפשונו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: י עזרנו
פתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: יא נשים בציון עלו בתלת בערי יהודה: יב שרים בידם
נתלו פני זקנים לא נהדרו: יג בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: יד זקנים משער
שבתו בחורים מנגינתם: טו שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו: טז נפלה עטרת
ראשנו אויבנו לנו כי חטאנו: יז על־זה היה דוה לבנו על־אלה חשכו עינינו: יח על
הר־ציון ששמים שועלים הלכו־בו: יט אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור:
כ למה לנצל תשכחנו תעזבנו לארץ זמים: כא השיבנו יהוה | אליך ונשוב [ונשובה]
חדש ימינו כקדם: כב כי אם־מאס מאסתנו קצפת עלינו עד־מאד:

Kinnos for Tisha B'Av Night

Kinnah 1

1. This *kinnah* is based on the last chapter of *Eichab*, each stanza beginning with the first phrase of the corresponding *passuk* in *Eichab*, followed by the word *אוי* - Woe! The last four sentences of the chapter are quoted fully. This *kinnah* mentions many of the sins that caused the terrible destruction and exile that we have suffered. It points out how Divine retribution is *מדה כנגד מדה* - measure for measure. We end by repeating the *passuk* of *השיבנו*, requesting Divine assistance in our *teshuva*.

Remember Hashem all (the troubles) that have happened to us	זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ
Woe!	אוי
look and see our disgrace	הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרָפָתְנוּ
Woe! What has happened to us!	אוי מָה הָיָה לָנוּ:
Our inheritance – the Land of Israel – has been turned over to strangers	נַחֲלָתְנוּ נִהְפְּכָה לְזָרִים
Woe!	אוי
our houses (have been turned over) to foreigners	בְּתֵינֵנוּ לְנִכְרִים
Woe! What has happened to us!	אוי מָה הָיָה לָנוּ:
We were like orphans, without a father	יְתוּמִים הָיינוּ וְאֵין אָב
Woe!	אוי
our mothers lament in the month of Av (over the destruction)	אִמּוֹתֵינוּ מְקוֹנְנוֹת בְּחֹדֶשׁ אָב
Woe! What has happened to us!	אוי מָה הָיָה לָנוּ:
Our own water we drank only after paying money	מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִינוּ
Woe!	אוי
because we disgraced the <i>mitzvah</i> of pouring the water (on <i>Sukkos</i>)	כִּי נִסּוּדָה תְּמִים בָּזִינוּ
Woe! What has happened to us!	אוי מָה הָיָה לָנוּ:
We were pursued (with the burden of hard work) on our necks	עַל צַוְאֲרֵנוּ נִרְדָּפְנוּ
Woe!	אוי

Kinnah 1

because we pursued unjustified hatred ¹

כִּי שָׂנְאֵת חַנּוּם רַדְפָנוּ

Woe! What has happened to us!

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

To Egypt we stretched out our hands for help

מִצְרַיִם נָתַנּוּ יָד

Woe!

אֹי

but the Assyrians trapped us like a hunter

וְאַשּׁוּר צָדוּנוּ כְּצַיִד

Woe! What has happened to us!

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

Our fathers sinned and are no longer

אֲבוֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם

Woe!

אֹי

and we (who are continuing in their ways) are suffering for their sins

וְאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים אֶת עֲוֹנֵם

Woe! What has happened to us!

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

(Those who were once our) slaves have ruled over us

עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ

Woe!

אֹי

because we stopped sending out Jewish slaves (when the Torah required)

כִּי שְׁלוּחַ עֲבָדִים בְּטַלְנוּ

Woe! What has happened to us!

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

By risking our lives we would bring our bread

בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחֲמֵנוּ

Woe!

אֹי

because we closed our hands from (giving) the poor

כִּי קִפְצָנוּ מֵעֲנֵי יְדֵינוּ

Woe! What has happened to us!

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

Our skin has shriviled as by an oven

עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ

Woe!

אֹי

1. That is, hatred for any reason that the Torah does not approve of (*Rashi, Shabbos* 32b) [this includes most hatred between people, and it is the primary cause of the destruction of the Second Temple and our lengthy exile (*Yoma* 9b)].

Kinnab 1

because we have exchanged our glory (that is, serving Hashem) for disgrace (that is, idolatry)

Woe! What has happened to us!

כִּי כְבוֹדָם בְּקִלּוֹן הִמְרִינוּ

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

They tormented women in Zion

Woe!

because they would defile and commit adultery with their neighbor's wife

Woe! What has happened to us!

נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ

אֹי

כִּי אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ וְטָמְאוּ וְזָנוּ

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

Princes were hung by their hands

Woe!

because they forcibly took (even if they paid) and robbed the loot of the poor

Woe! What has happened to us!

שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ

אֹי

כִּי גָזַלְתָּ הָעֲנִי חֲמָסוֹ וְגָזַלְתָּ

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

Young men carried millstones (to tire them out)

Woe!

because they frequented the harlot's house

Woe! What has happened to us!

בְּחֹרִים טָחוּן נָשְׂאוּ

אֹי

כִּי בְּבַיִת זוֹנָה נִמְצְאוּ

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

Elders have ceased from the gates (where they used to judge)

Woe!

because they distorted the judgement of the orphan and widow

Woe! What has happened to us!

זְקֵנִים מִשַּׁעַר שְׁבֵתוֹ

אֹי

כִּי מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה עָוְתוּ

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

The joy of our heart has ceased

Woe!

because our going up to Jerusalem for the Three Festivals has stopped

Woe! What has happened to us!

שִׂבְת מְשׁוֹשׁ לִבֵּנוּ

אֹי

כִּי נִבְטְלוּ עוֹלֵי רְגְלֵינוּ

אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

Kinnab 1

The crown of our head has fallen	נָפְלָה עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ
Woe!	אוֹי
because our <i>Bais Hamikdosh</i> has been burnt down	כִּי נִשְׂרַף בַּיִת מִקְדָּשֵׁנוּ
Woe! What has happened to us!	אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
For this our heart has become faint	עַל זֶה הָיָה לְדָוָה לִבֵּנוּ
Woe!	אוֹי
because the glory has ceased from the House that we yearned for	כִּי נִבְטַל כְּבוֹד בַּיִת מְאַוִּינוּ
Woe! What has happened to us!	אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
For Mount Zion that is desolate (our heart has become faint)	עַל הַר צִיּוֹן שְׁשֵׁמֶם
Woe!	אוֹי
because the Temple Mount is silent (in ruin)	כִּי הָרַ הַבַּיִת מְשׁוּמֵם
Woe! What has happened to us!	אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
You, Hashem live forever	אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב
Your Throne lasts for all generations.	כִּסֵּאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר
Why, then, do You forget us eternally	לָמָּה לִנְצַח תִּשְׁכַּחֲנוּ
do You forsake us for so many days?	תִּעַזְבֵּנוּ לְאַרְבַּע יָמִים:
Bring us back, Hashem, to You, and we will return (repent)	הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה
renew our days as of old (to serve You as in the time of the Temple).	חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָ:
For even if You have totally despised us (because of our many sins)	כִּי אִם מְאֹס מְאַסְתָּנוּ
You have already raged against us exceedingly.	קִצַּפְתָּ עָלֵינוּ עַד מְאֹד:
Bring us back, Hashem, to You, and we will return (repent)	הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה
renew our days as of old (to serve You as in the time of the Temple).	חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָ:

Kinnab 2

On *Motza'ay Shabbos* (Saturday night) add this *Kinnab*

2. This *kinnab* is said only when *Tisha B'Av* is on *Motza'ay Shabbos* (Saturday night). It stresses that we do not say the prayer of ויהי נועם on this *Motza'ay Shabbos*. The reason for this *balacha*, as the *Mishnah Berurah* (559:7) writes, is that the verse of ויהי נועם was said concerning the building of the *Mishkan*, therefore it would not be appropriate to say it on the anniversary of the destruction of the Temple.

O how from the mouth of son and daughter	אֵיד מְפִי בֶן וּבַת
many lamentations are said	הַגּוֹת קִינּוֹת רַבּוֹת
instead of songs and joy (that are customary on <i>Motza'ay Shabbos</i>)	תְּמוּרָה לְשִׁירִים וְהַדְּרוֹת
(and) we cease to say “ויהי נועם” on this <i>Motza'ay Shabbos</i> .	וְיִהְיֶה נֹעֵם לְשַׁבָּת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת:
Woe that decree was decided (to destroy the <i>Bais Hamikdosh</i>)	אֹי כִּי נִגְזְרָה גְזֵרָה
with fierce anger and wrath	בְּחַרֵּי אַף וְגַם עֲבָרָה
and His anger was fired up against us	וְאָפּוּ בָנוּ חֲרָה
and His fury burned like a flame	וּבְעֵרָה חֲמָתוֹ כְּלֵבֶת
(and) we cease to say “ויהי נועם” on this <i>Motza'ay Shabbos</i> .	וְיִהְיֶה נֹעֵם לְשַׁבָּת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת:
Woe, that our houses have changed (to gentile hands)	אֹי כִּי בְּתֵיבֵינוּ שֵׁנוּ
and our maidens were ravaged	וּבַתּוֹלְדוֹתֵינוּ עָנוּ
and our faces are distorted and blackened like a (burnt) pan	וּפְנֵינוּ לְשֵׁתְנוּ וְגַם הוֹשְׁחָרוּ כְּמַחְבֵּת
(and) we cease to say “ויהי נועם” on this <i>Motza'ay Shabbos</i> .	וְיִהְיֶה נֹעֵם לְשַׁבָּת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת:
Woe, for the enemy has plundered us	אֹי כִּי שָׁדוּנוּ צָרִים
and also caused corpses to fall among us	וְגַם הִפִּילוּ בָנוּ פְּגָרִים
the precious children of <i>Tziyon</i>	בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים
that had been protected like the pupil of the eye	הָיָו נְצוּרִים כְּבֵבֶת
(and) we cease to say “ויהי נועם” on this <i>Motza'ay Shabbos</i> .	וְיִהְיֶה נֹעֵם לְשַׁבָּת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת:

Kinnab 2

Woe, for the crown (the *Bais Hamikdosb*) has fallen

אזי כּי נִפְלָה עֲטָרַת

and the shoulder of the enemy that has rebelled
(against Hashem) has prevailed

וְנִבְרָה כְּתֵף סוֹרֶרֶת

and the glory and splendor has discontinued

וְהִדָּל הוּד וְתִפְאֶרֶת

(from) the place where Hashem concentrated His
presence because of His love (of Yisrael)

צִמְצוּמִים שְׁכֵן חֵבֶת

(and) we cease to say "וַיְהִי נוֹעַם" on this
Motza'ay Shabbos.

וַיְהִי נוֹעַם לְשַׁבַּת. בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת:

Woe, for the *Menorab* has been taken

אזי כּי נִטְלָה מְנוֹרָה

(as well as) the incense that included pure
frankincense

וּקְטֹרֶת לְבוֹנָה הִטְהוֹרָה

and the (*Sanbedrin's* chamber that was made of)
precious hewn-stone was disgraced

וְנִבְזָה גְזִית מִיִּקְרָה

(and) the land that was flowing (with milk and
honey) has been consumed

אֲכָלָה אֶרֶץ זָבַת

(and) we cease to say "וַיְהִי נוֹעַם" on this
Motza'ay Shabbos.

וַיְהִי נוֹעַם לְשַׁבַּת. בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת:

Kinnab 3

3. This *kinnab* laments the five tragedies that befell the Jewish people on Tisha B'Av, primarily the destruction of both Temples. The day of Tisha B'Av was ordained for tragedies after the *meraglim* (spies) returned from Israel with a slanderous report. The people believed them and cried that night. So Hashem said, "Since you have cried a crying for nothing, I am therefore going to establish this day as a day of true mourning for all generations!" (*Taanis* 29a)

The *Mishnah* in *Taanis* (4:6) enumerates these tragedies: a) It was decreed on our ancestors that they would not enter *Eretz Yisrael* after the sin of the *meraglim*; b) the First *Bais Hamikdosh* was destroyed; c) the Second *Bais Hamikdosh* was destroyed; d) the city of Betar was captured and tens of thousands of Jews were killed; e) the wicked Turnusrufus plowed the site of the *Bais Hamikdosh* and its surroundings.

On this night (of Tisha B'Av) my children
weep and wail

בְּלַיַל זֶה יִבְכְּיוּן וַיִּלְלוּ בְנֵי

for on this night my Holy Temple was
destroyed and my palaces were burnt down

בְּלַיַל זֶה חָרַב בַּיִת קֹדֶשִׁי וְנִשְׂרְפוּ אַרְמוֹנַי

and all of the House of Israel should moan
about my agony

וְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה בִּיגוֹנִי

and they should weep over the burning that
Hashem has burnt.

וַיִּבְכוּ אֶת הַשְּׂרִפָּה אֲשֶׁר שָׂרַף יְיָ

On this night the poor, forsaken one (Israel)
wails bitterly

בְּלַיַל זֶה תִּגְלַל מֵרַע עֲנִיָּה נִחְדָּלָת

and from her Father's House (the Temple) she was
separated, even while He is alive

וּמִבַּיִת אָבִיהָ בְּחַיִּים מוּבָדְלָת

and when she went out from His House the door (of
redemption) was shut

וַיִּצְאָה מִבַּיִתוֹ וְנִסְגְּרָה הַדְּלָת

and she went into captivity and was devoured by
every mouth

וְהִלְכָה בְּשִׁבְיָהּ וּבְכָל פֶּה נֶאֱכָלָת

on the day she was ignited with a burning and
consuming fire

בְּיוֹם שְׂלִחָהּ בָּאֵשׁ בּוֹעֵרָת וְאוֹכָלָת

(it was) a fire with coals that went out from Hashem.

וְאֵשׁ עִם גַּחְלֵת נִצְאָה מֵאֵת יְיָ

On this night my children weep and wail...

... בליל זה ...

On this night the *mazalos* caused bad to befall me
my first and second Temple were destroyed.

בְּלַיַל זֶה הִגְלַל סָבֵב הַחוּבָה

רִאשׁוֹן וְגַם שֵׁנִי בַּיִתִּי נִחְרַבָּה

And still the rebellious daughter (Israel) is unworthy
of mercy

וְעוֹד לֹא רוּחָמָה בְּתֵהּ הַשׁוֹבְבָה

(and) she was made to drink bitter water and her
belly swelled (from all her troubles)

הַיֹּשְׁקוּתָהּ מִי רוֹשׁ וְאֵת בְּטֶנְהָ צָבָה

Kinnab 3

and she was sent from His House and has forgotten
what good is

greater is (His) hatred (now) than the love which
He had for her (Israel)

and she is like a widow whose husband is still
alive, like an abandoned woman

and Zion said: Hashem has forsaken me.

On this night my children weep and wail...

On this night I was blackened and the luminaries
turned dark

because My Holy Temple was destroyed and the
(priestly) watches were stopped

on this night troubles encircled and surrounded me

and He also called this day a set time to punish
through five decrees

they cried an unjustified cry (on this night) and it
became a designated time (for crying) for all generations

because this was a decree from Hashem.

On this night my children weep and wail...

On this night five tragedies occurred

He decreed on (our) ancestors when they
openly sinned (by the *meraglim*)

and there stuck to it (that is, this day) many
terrible troubles

a day destined to be struck with misfortunes

and Hashem set up the enemy (Nevucadnetzar)
and he raised a terrifying cry:

'Arise! For this is the day that Hashem said
(that the Temple should be destroyed)!

On this night my children weep and wail...

וְשָׁלַחַהּ מִבֵּיתוֹ וְגַם נִשְׁתָּה טוֹבָה

גְּדוּלָהּ הַשֹּׂנְאָה מֵאֶת אֲשֶׁר אָהָבָהּ

וַיִּבְרָא לְמִנוּת חַיִּית כְּאִשָּׁה נֶעְזְבָה

וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְיָ.

בליל זה ...

בְּלֵיל זֶה קִדְרְתִּי וְחָשְׁכוּ הַמְּאֹרוֹת

לְחַרְבֵּן בַּיִת קֹדֶשִׁי וּבִטוּל מִשְׁמֵרוֹת

בְּלֵיל זֶה סָבְגִי אֶפְפוּנֵי צָרוֹת

וְגַם קָרָא מוֹעֵד בְּדִין חֲמֹשׁ גְּזָרוֹת

בְּכִי חֲנָם בָּכוּ וְנִקְבַע לְדוֹרוֹת

לַעֲן כִּי הִיָּתְהָה סֶבֶה מֵעַם יְיָ.

בליל זה ...

בְּלֵיל זֶה אָרְעוּ בּוֹ חֲמֹשׁ מְאֹרְעוֹת

גָּזַר עַל אֲבוֹת בְּפְרוּעַ פְּרָעוֹת

וַדְּבִקוּ בּוֹ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת

יוֹם מוֹכָן הָיָה בְּפִגּוּעַ פְּגָעוֹת

וְהֶעֱמִיד הָאוֹיֵב וְהָרִים קוֹל זְנוּעוֹת

קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְיָ.

בליל זה ...

Kinnab 4

4. This *kinnab*, written by R' Shlomo ibn Gabirol (11th century Spain), is written in the form of a debate between the *Aseres Hasbevatim* (the Ten Tribes – known as the Kingdom of *Yisroel*) and the two tribes of *Yebuda* and *Binyomin* (known as the Kingdom of *Yebuda*). They are discussing who has suffered more in this long exile. The two sides are referred to by the nicknames of their capitals: Shomron the capital of the *Aseres Hasbevatim*, is nicknamed *Obolob*, representing their view; and *Yerushalayim*, the capital of the Kingdom of *Yebuda*, is nicknamed *Obolivob* (see *Rashi Yechezkel 23:4*), representing their view. The *kinnab* ends with a plea to have pity on both of them and rebuild *Yerushalayim*.

<p>The city of <i>Shomron</i> [the capital of the <i>Aseres Hasbevatim</i>] raises its voice (in agony, saying:)</p>	<p>שׁוֹמְרוֹן קוֹל יִתֵּן</p>
<p>‘The punishments of my sins has found me, my children have gone away from me to another land.’</p>	<p>מִצְאוּנֵי עֲוֹנֵי לְאָרֶץ אַחֲרַת יִצְאוּנֵי בְנֵי.</p>
<p>And <i>Yerushalayim</i> (<i>Obolivob</i>) [the capital of <i>Yebuda</i> and <i>Binyomin</i>] screams (of its misfortunes):</p>	<p>וְאֵהָלִיבָה תִּזְעַק</p>
<p>‘My palaces (of the king and princes) have been burnt down’</p>	<p>נִשְׂרְפוּ אַרְמוֹנָי</p>
<p>and <i>Tziyon</i> says, ‘Hashem has forsaken me.’</p>	<p>וְהִתְאַמָּר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְיָ</p>
<p>[<i>Shomron</i> responds:] You shouldn’t think, <i>Yerushalayim</i>, that your suffering is like my suffering!</p>	<p>לֹא לָךְ אֵהָלִיבָה חֲשׁוֹב עֲנִיָּה קָעֲנֵי</p>
<p>Can you really compare your sickness to my destruction and sickness?</p>	<p>הֲתִמְשִׁילִי חֲלִיךְ לְשִׁבְרִי וְלַחֲלִי</p>
<p>I am [called] <i>Obolob</i>, rejected by all because I rebelled against Hashem in my stubbornness</p>	<p>אֲנִי אֵהָלָה סוּרָה בְּגִדְתִּי בְקִשְׁוִי</p>
<p>and my deceitfulness has come up against me and my rebelliousness has testified against me (to punish me)</p>	<p>וְקָם עָלַי כְּחֹשֵׁי וְעָנָה בִּי מְרִוִי</p>
<p>and in a short time I paid my debt for my sins.</p>	<p>וְלִמְקַצַּת הַיָּמִים שְׁלַמְתִּי נֶשְׁוִי</p>
<p>And Tiglas Pileser, the King of <i>Ashur</i>, consumed my children</p>	<p>וְתִגְלַת פְּלֶאֶסֶר אָכַל אֶת פְּרִוִי</p>
<p>he stripped me of my precious clothing and removed my jewelry</p>	<p>חִמְדֹתַי פָּשַׁט וְהִצִּיל אֶת עֲדִוִי</p>
<p>and he took my captives to [the Assyrian cities of] <i>Chalach</i> and <i>Chavor</i>.¹</p>	<p>וְלַחֲלַח וְחַבּוֹר נָשָׂא אֶת שְׂבִוִי</p>
<p>So, <i>Yerushalayim</i> (<i>Obolivob</i>), be silent, and don’t cry like I cry</p>	<p>דְּמִי אֵהָלִיבָה וְאַל תִּבְכֵּי כְּבִכְוִי</p>

1. See *Melachim* II 17:6

Kinnab 4

for your years [on the Land] were prolonged, but my years were not prolonged (for I was exiled 133 years earlier²).’

And *Obolivob*, screams: ‘My palaces have been burnt down’
and *Tziyon* says, ‘Hashem has forsaken me.’

Yerushalayim (Obolivob) responds: ‘I was also crooked

and, like *Shomron (Obolob)*, I betrayed Hashem, the Master of my youth

(therefore,) *Shomron* be silent, for I still remember my agony.

You were exiled once (by *Sanchayriv*, and remained there until today), but I have been exiled many times:

behold, at the hands of the *Kasdim* I was captured twice (by the exiles of *Yechonyya* and of *Tzidkiyahu*)

and as a poor captive I went down to *Bavel*

and the *Heichal* through which I was honored was burnt down.

After being in *Bavel* for seventy years, I was remembered (by Hashem)

and I returned once again to *Tziyon* and I established the Second *Bais Hamikdosh*.

But also this time I didn’t stay in *Eretz Yisrael* even a little while

until *Edom* took me away and I was almost destroyed and my multitudes were dispersed over all the lands.

And *Obolivob*, screams: ‘My palaces have been burnt down’
and *Tziyon* says, ‘Hashem has forsaken me.’

The One Who has pity on the poor, have pity on the poverty of the entire nation

2. See *Seder HaDoros* (by R’ Yeichiel Halprin), Year 3338.

Kinnab 4

and see their desolation and the length of their exile.

וּרְאֵה שְׁמֹמֹתֶם וְאַרְךָ גְלוֹתֶם

Don't be exceedingly angry, rather see their lowly situation

אַל תִּקְצֹף עַד קִמַּד וּרְאֵה שְׁפָלוּתֶם

and don't remember their sins and their foolishness forever.

וְאַל לָעַד תִּזְכֹּר עֲוֹנֶם וְסִכְלוּתֶם

Please heal their destruction and comfort their mourning

רַפֵּא נָא אֶת שְׁבָרֶם וְנַחֵם אֲבֵלוֹתֶם

because You are their hope and You are their strength.

כִּי אַתָּה שְׁבָרֶם וְאַתָּה אֱלֹהֵי־תִקְוָה

Renew our days like our earlier days

חַדֵּשׁ יְמֵינוּ כִּימֵי קִדְמוֹנֵינוּ

as You have said: Hashem is the builder of *Yerushalayim*.

כְּנֹאמְךָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ

Kinnab 5

5. This *kinnab* is based on a *Midrash* (*Yalkut Shimoni, Eichab* 1008) that explains the double expression of the verse (*Eichab* 1:2) “בכה תבכה” as referring to the city of *Yerushalayim* that cried over its destruction and caused others to cry with it. The *Midrash* mentions that it caused the sun, moon, stars and *mazalos* (constellations), among others, to cry with it. In this *kinnab* the sun, moon and primary constellations are individually mentioned as pleading with Hashem for us.

Until when will there be weeping in *Tziyon* עַד אַנְהָ בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן

and eulogy in *Yerushalayim* (for the destruction) וּמִסֻּפָּד בִּירוּשָׁלַיִם.

Have mercy on *Tziyon* תְּרַחֵם צִיּוֹן

and rebuild the walls of *Yerushalayim*. וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

Then (almost 2000 years ago) the *Bais Hamikdash* אֲזַי בְּחֻטְאֵינוּ תָּרַב מִקִּדְּשׁ
was destroyed because of our sins

and because of our transgressions the *Haichal* was וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ נִשְׂרַף הַיְכָל
burnt down

In the *Yerushalayim* in Heaven which is connected בְּאֶרֶץ חֲבֵרָה לָהּ קִשְׂרָה מִסֻּפָּד
(to the *Yerushalayim* below) the angels made a eulogy

and the celestial legions raised their voices in lament וַיִּצְבְּא הַשָּׁמַיִם נְשֵׂאוֹ קִינָה.

Until when will there be weeping in *Tziyon* and eulogy עַד אַנְהָ בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסֻּפָּד בִּירוּשָׁלַיִם.
in *Yerushalayim* (for the destruction).

Have mercy on *Tziyon* and rebuild the walls of תְּרַחֵם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:
Yerushalayim.

Also the Tribes of *Yaakov* cried bitterly גַּם כְּבוֹ בְּמִרְרָ שְׁבִטֵי יַעֲקֹב

and even the constellations shed tears וְאֵף מַזְלוֹת יָזְלוּ דְמָעָה

the Tribes of *Yisrael* covered their heads (from דָּגְלֵי יִשְׂרָאֵל חִפּוּ רֵאשֵׁם
mourning)

and the constellations of *Kima* and *Kessil*¹ וְכִימָה וְכִסִּיל קָדְרוּ פְּנֵיהֶם.
blackened their appearance

Until when will there be weeping in *Tziyon* and eulogy עַד אַנְהָ בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסֻּפָּד בִּירוּשָׁלַיִם.
in *Yerushalayim* (for the destruction).

Have mercy on *Tziyon* and rebuild the walls of תְּרַחֵם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:
Yerushalayim.

1. The reason that these two constellations are mentioned is because *Kima* is influential in *Teves* and *Kessil* is influential in *Tammuz*. Since the King of Bavel surrounded *Yerushalayim* in *Teves* and broke through the wall in *Tammuz*, it mentions the mourning of these constellations. (Commentary of R' Chiya Chazan, printed in 1617)

Kinnab 5

<p>The <i>Avos davened</i> very strongly, but the Almighty did not listen</p>	<p>הַעֲתִירוּ אֲבוֹת וְלֹא שָׁמַע אֵל</p>
<p>the sons (the <i>Bnei Yisrael</i>) cried out but the Father (in Heaven) did not answer</p>	<p>צָעֲקוּ בְּנִים וְלֹא עָנָה אָב</p>
<p>and the voice of Moshe (who was known as <i>Tor</i>²) was heard in Heaven</p>	<p>וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּמַרוֹם.</p>
<p>but the Trusted Shepherd did not bend an ear (to hear his prayer)</p>	<p>וְרוּעֵה נֶאֱמָן לֹא הִטָּה אָזְנוֹ.</p>
<p>Until when will there be weeping in <i>Tziyon</i> and eulogy in <i>Yerushalayim</i> (for the destruction).</p>	<p>עַד אַנְה בְּכִנָּה בְּצִיּוֹן וּמִסֵּפֶד בִּירוּשָׁלַיִם.</p>
<p>Have mercy on <i>Tziyon</i> and rebuild the walls of <i>Yerushalayim</i>.</p>	<p>תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:</p>
<p>The holy children (of <i>Klal Yisrael</i>) wore sackcloth</p>	<p>וְרַע קָדָשׁ לָבְשׁוּ שָׂקִים</p>
<p>and also the celestial legions had sackcloth put on them as their covering.</p>	<p>וּצְבָא הַשָּׁמַיִם גַּם הֵם שָׁק הוּשָׁם כְּסוּתָתָם</p>
<p>The sun became dark and the moon blackened</p>	<p>חֲשֵׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרַח קָדַר</p>
<p>and the stars and constellations held back their light.</p>	<p>וְכּוֹכְבֵים וּמַזְלוֹת אָסְפוּ נִגְהָם.</p>
<p>Until when will there be weeping in <i>Tziyon</i> and eulogy in <i>Yerushalayim</i> (for the destruction).</p>	<p>עַד אַנְה בְּכִנָּה בְּצִיּוֹן וּמִסֵּפֶד בִּירוּשָׁלַיִם.</p>
<p>Have mercy on <i>Tziyon</i> and rebuild the walls of <i>Yerushalayim</i>.</p>	<p>תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:</p>
<p>The Ram – the first of the constellations – cried with bitterness</p>	<p>טָלָה רֵאשׁוֹן בְּכָה בְּמַר נִפְשׁ</p>
<p>because its sheep – <i>Klal Yisrael</i> – were brought to the slaughter</p>	<p>עַל כִּי כִבְשָׁיו לְטַבַּח הוּבְלוּ</p>
<p>The Bull [the 2nd const.] made its wailing heard in the Heavens</p>	<p>וְלָלָה הַשָּׁמַיִעַ שׁוֹר בְּמַרוֹמִים</p>
<p>because we were all pursued with the burden of hard work on our necks (like a bull has a yoke).</p>	<p>כִּי עַל צְנֹאֲרֵנוּ נִרְדָּפְנוּ בְּלֶנּוּ.</p>

2. See *Shir Hashirim Rabbah* 2:25.

Kinnah 5

<p>Until when will there be weeping in <i>Tziyon</i> and eulogy in <i>Yerushalayim</i> (for the destruction).</p> <p>Have mercy on <i>Tziyon</i> and rebuild the walls of <i>Yerushalayim</i>.</p>	<p>עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים:</p>
<p>[The 3rd const.] the constellation of Twins (which are brothers) appeared separated</p> <p>because the blood of brothers (referring to <i>Yidden</i>) was spilled like water (and separated from each other)</p> <p>[The 4th const.] the Crab (which grows in water) wanted to fall to earth</p> <p>because we fainted from thirst.</p>	<p>כוכב תאומים נראה חלוק כי דם אחים נשפף בפנים לארץ בקש לנפול סרטן כי נתעלפנו מפני צמא.</p>
<p>Until when will there be weeping in <i>Tziyon</i> and eulogy in <i>Yerushalayim</i> (for the destruction).</p> <p>Have mercy on <i>Tziyon</i> and rebuild the walls of <i>Yerushalayim</i>.</p> <p>The Heavens were terrified by the voice of the Lion [the 5th const.]</p> <p>because the roar of our prayers did not go up to the Heavens.</p> <p>Maidens and young boys were murdered</p> <p>therefore, [the 6th const.] the Maiden blackened her face</p>	<p>עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים:</p> <p>מרום נבעת מקול אריה כי שאגתנו לא עלתה למרום נהרגו בתולות וגם בחורים כי על כן בתילה קדרה פניה.</p>
<p>Until when will there be weeping in <i>Tziyon</i> and eulogy in <i>Yerushalayim</i> (for the destruction).</p> <p>Have mercy on <i>Tziyon</i> and rebuild the walls of <i>Yerushalayim</i>.</p> <p>[The 7th const.] the Scales (that indicate life or death) turned and asked for mercy</p> <p>because death was more preferable (to <i>Yisrael</i>, in those conditions) than life</p> <p>[The 8th const.] the Scorpion wore fear and trepidation</p> <p>because our Creator had judged us to suffer by sword and by hunger (which are like the sting of a scorpion)</p>	<p>עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים:</p> <p>סב מאזנים ובקש תחנה כי נבחר למו מות מחיים לקרב לבש פחד ורעדה כי בחרב ובקעב שפטנו צורנו.</p>

Kinnab 5

Until when will there be weeping in *Tziyon* and eulogy in *Yerushalayim* (for the destruction). עד אנה בקנה בציון ומספד בירושללים.

Have mercy on *Tziyon* and rebuild the walls of *Yerushalayim*. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים:

They (the *Yidden*) shed tears abundantly like a river פלגי מים הורידו דמעה כנחל

because the sign of the Rainbow [the 9th const.] wasn't given to us (to show that there wouldn't be a flood of tears) כי אות בקשת לא נתן לנו

Although there was so much water that it flowed over our heads צפו מים על ראשנו

and [the 10th const.] the Bucket (which symbolized rain) was full of water, nevertheless, our palates were dry. ובדלי מלא חבנו יבש.

Until when will there be weeping in *Tziyon* and eulogy in *Yerushalayim* (for the destruction). עד אנה בקנה בציון ומספד בירושללים.

Have mercy on *Tziyon* and rebuild the walls of *Yerushalayim*. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים:

We brought a *korbon* but it was not accepted קרבנו קרבן ולא נתקבל

and [the 11th const.] the Goat was pained over the discontinuation of the he-goat sin-offering וגדי פסק שעיר חטאתינו

Compassionate women cooked their own children (because of their hunger) רחמניות בשליו ילדיהן

and [the 12th const.] the Fish (which symbolized an abundance of children) hid its eyes. ומגל דגים העלים עיניו.

Until when will there be weeping in *Tziyon* and eulogy in *Yerushalayim* (for the destruction). עד אנה בקנה בציון ומספד בירושללים.

Have mercy on *Tziyon* and rebuild the walls of *Yerushalayim*. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים:

We have forgotten to keep *Shabbos* because of our hearts that have gone astray שכחנו שבת בלבות שובבים

(therefore) Hashem made all our righteousness be forgotten שדי שכח כל צדקותינו

(We ask, please Hashem) avenge *Tziyon* with great vengeance ותקא לציון קנאה גדולה

and give light to the city that was so populace (Yerushalayim), from Your shining light. ותאיר לרבתי עם מאור נגהדי:

We finish the evening *Kinmos* (just as we do the morning *Kinmos*) with this paragraph, so as to end off on a note of comfort, remembering that Hashem has promised that one day He will return to *Yerushalayim* and rebuild it.

Have mercy on <i>Tziyon</i> as You have said (promised)	וְתַרְחֵם צִיּוֹן כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ
and establish it as You have spoken.	וְיִתְכַוְּנֶנָּה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
Hurry salvation and hasten the redemption	תַּמְהֵר וְשׁוּעָה וְתַחֲלִישׁ גְּאוּלָּהּ
and return to <i>Yerushalayim</i> with abundant mercy.	וְתָשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמִים רַבִּים:
As it is written by the hand of Your prophet (<i>Zecharyah</i> 1:16):	כַּכְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ.
“Therefore, so says Hashem,	לָכֵן כֹּה אָמַר יְיָ
‘I will return to <i>Yerushalayim</i> with mercy	שְׁבִיטִי לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמִים
My house will be rebuilt in it, so says Hashem the Master of legions	בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת
and a plumb line (used by builders) will be stretched out over <i>Yerushalayim</i> .’”	וְקוֹ וְנֹטָה עַל יְרוּשָׁלַיִם:
And it says (there 1:17) :	וְנֹאמַר
“Call out again saying,	עוֹד קְרָא לְאֹמֹר
‘So says Hashem the Master of legions	כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת
My cities will yet spread out because of the great prosperity	עוֹד תִּפְּוֹצְנָה עָרֵי מְטוֹב
and Hashem will again comfort <i>Tziyon</i>	וְנַחֵם יְיָ עוֹד אֶת צִיּוֹן
and He will again choose <i>Yerushalayim</i> .’”	וַיִּבְחַר עוֹד בְּירוּשָׁלַיִם:
And it says (<i>Yeshayahu</i> 51:3):	וְנֹאמַר.
“For Hashem will comfort <i>Tziyon</i>	כִּי נַחֵם יְיָ צִיּוֹן
He will comfort all its ruins	נַחֵם כָּל חֲרוּבוֹתֶיהָ
He will make its desert like Eden	וַיִּשְׂם מִדְּבָרָהּ כְּעֵדֶן
and its wasteland like the Garden of Hashem (<i>Gan Eden</i>)	וְעֲרֻבֶתָּהּ כְּגֵן יְיָ.
joy and happiness will be found in it	שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצָא בָּהּ
thanksgiving and the voice of song.”	וְתוֹדָה וְקוֹל זְמִרָה:

